

Prima instanță: Judecătoria Comrat (V. Hudoba)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (G. Colev, L. Caraianu, A. Curdov)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Olga Boghean,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Boghean cu
privire la constatarea faptului posesiei, folosinței, dispoziției cu drept de
proprietate în urma uzucapiunii imobiliare,
împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a ț ă :

La data de 16 martie 2017, Olga Boghean a depus cerere de chemare în
judecată privind constatarea faptului de posesie, folosință și dispoziție cu drept de
proprietate prin uzucapiune asupra bunurilor imobile și anume a casei de locuit cu
suprafața de 33,6 m.p. (xxxxxx), anexa locativă cu suprafața de 15 m.p. (xxxxxx),
anexă locativă cu suprafața de 28 m.p. (xxxxxx), șopron cu suprafața de 12,3 m.p.
(xxx), șopron cu suprafața de 11,6 m.p. (xxxx), beci cu suprafața de 8,4 m.p.
(xxxxx) și șopron cu suprafața de 12,4 m.p. (xxxxxx), amplasate pe str.xxxxxxx
mun.Comrat.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada a.1945-1947 de către părinții ei,
tatăl Todorov I.A. și mama Todorov E.G., au fost efectuate construcții și anume
casa de locuit cu suprafața de 33,6 m.p. (xxxx), anexa locativă cu suprafața de 15
m.p. (xxxx), anexă locativă cu suprafața de 28 m.p. (xxx), șopron cu suprafața de
12,3 m.p. (xxxx), șopron cu suprafața de 11,6 m.p. (xxxxxxx), beci cu suprafața de
8,4 m.p. (xxxxx) și șopron cu suprafața de 12,4 m.p. (xxxxx), amplasate pe
str.xxxxxxxx (xxx) mun.Comrat.

A menționat că careva documente urbanistice și de permitere a efectuării
construcțiilor date nu s-au păstrat, fapt confirmat și prin răspunsul Serviciului
arhivă din 10 noiembrie 2016.

Din momentul efectuării construcțiilor date și pînă la deces, tatăl Todorov
I.A., decedat la xxxxxxxxx, împreună cu mama Todorov E.G. decedată la
xxxxxxx, au locuit în construcțiile date, le-au întreținut, au efectuat lucrări de
reparație, au achitat serviciile comunale și alte cheltuieli legate de întreținerea
acestora.

După decesul părinților, începînd cu a.2004, personal a început să posede construcțiile date pînă în prezent.

În luna octombrie 2016 s-a adresat la OCT Comrat pentru a înregistra construcțiile în Registrul bunurilor imobile, însă i s-a refuzat pe motiv că lipsesc acte ce confirmă dreptul de proprietate asupra acestora.

A menționat că la momentul de față personal posedă și se folosește de construcțiile date însă nu poate să dispună de ele cu drept de proprietate, așa cum este necesar de a stabili dreptul de proprietate cu înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile.

A susținut că persoanele interesate Todorov Semion, Todorov Dmitri, Todorov Gheorghii, Ibrișim Ecaterina sunt moștenitori legali, însă care nu pretind la aceste construcții, la notar fiind depuse cereri în acest sens.

Prin hotărîrea din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Comrat, cererea de chemare în judecată depusă de Olga Boghean cu privire la constatarea faptului de posesie, folosință și dispoziție asupra bunurilor imobile, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de apel declarată de Olga Boghean reprezentată de avocatul Jekov Nicolae cu menținerea fără modificări a hotărîrii din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Comrat.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că prima instanță a emis o hotărîre legală, întemeiată pe analiza multilaterală a materialelor și circumstanțelor cauzei în conformitate cu legislația în vigoare.

Argumentele invocate de apelant se referă la circumstanțele de fapt ale pricinii fiind invocate și în cererea de chemare în judecată, care au fost cercetate de instanța de fond și asupra cărora prima instanță s-a expus, dîndu-le o apreciere corectă.

La data de 24 iulie 2018, Olga Boghean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat și a hotărîrii din 02 aprilie 2018 a Judecătoriei Comrat, cu pronunțarea unei hotărîri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului recurentul a indicat prevederile art.432 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu hotărîrile adoptate de instanțele ierarhic inferioare ca fiind vădit neîntemeiate, adoptate cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și normelor de drept procedural.

A susținut că poziția instanțelor inferioare este neîntemeiată or, la materialele cauzei se regăsesc toate actele necesare pentru a emite o hotărîre de admitere a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 29 iunie 2018 (f.d.158) fiind recepționată de către recurent la 04 iulie 2018, în circumstanțele menționate, recursul declarat de Olga Boghean la 24 iulie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după

parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Olga Boghean este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Olga Boghean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Olga Boghean.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Olga Boghean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat

Victor Burduh